

[Sundhedsministeren]

kalt havde ændret sin seksuelle adfærd. Den adfærd, der kunne have medført smitte af andre, lå således ifølge de foreliggende oplysninger forud for det tidspunkt, hvor testen og dermed bevidstheden om smittestatus var kendt.

Det væsentlige er, at ingen med sikkerhed kan vide, om en seksualpartner er HIV-smittebærer eller ej. Det omhandlede tilfælde er således et illustrativt eksempel på nødvendigheden af, at begge parter ved et seksuelt samkvem ansvarliggøres for at forebygge HIV-smitte.

Det er danske myndigheders erfaring, at lovgivning, herunder strafferetlige foranstaltninger imod smittespredning af den omhandlede karakter, ikke har nogen virkning på personers seksualadfærd. Danske myndigheder er ikke bekendt med nogen udenlandske erfaringer, der kan danne grundlag for en herfra afvigende opfattelse.

Spm. nr. S 611

Til *arbejdsministeren* (8/3 90) af:

Pia Christmas-Møller (KF):

»Vil ministeren snarest muligt tage skridt til, at arbejdsløshedsstatistikkerne forbedres på en sådan måde, at den evindelige og ufrugtbare, men desværre også velbegrundede diskussion om arbejdsløshedens omfang og sammensætning kan blive erstattet af en tilstrækkelig detaljeret og konkret viden, som kan danne grundlag for en sagligt veloplyst diskussion om, hvordan vi bedst får nedbragt ledigheden?«

Begrundelse

Gang på gang skabes der fra forskellig side velbegrundet tvivl om, hvori Danmarks arbejdsløshedsproblem egentlig består, hvor stort det er, hvordan det er sammensat, og hvor mange der umiddelbart kvalifikationsmæssigt m.v. står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Når det statistiske grundlag er så mangelfuldt og uigennemtsigtigt, er mulighederne for at tilrettelægge en effektiv og målrettet bekæmpelse af arbejdsløsheden naturligvis også vanskeligere, og indsatsen risikerer at blive noget flamlende.

Ministerens anmodes derfor om hurtigst muligt at få iværksat en ændring af ledighedsregistreringen, så det bliver muligt at få præcise og nogenlunde aktuelle oplysninger i den detaljeringsgrad, som så ofte savnes i debatten og i

forbindelse med sammenligninger med udenlandske erfaringer.

Svar (19/3 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg er enig med spørgeren i, at foreliggende statistisk materiale om arbejdsmarkedet ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag for saglig diskussion af, hvordan der kan tilrettelægges en effektiv og målrettet bekæmpelse af arbejdsløsheden. Jeg er også enig i, at det vil være nyttigt med en frugtbar diskussion af ledighedens omfang og sammensætning.

Jeg er derfor glad for denne anledning til at orientere Folketinget om statistik og statistikplaner inden for mit område.

En ny årsstatistik om arbejdsløsheden udkom i 1989. Ledigheden fordeles efter uddannelse, branche og indkomst, således at det kan belyses, hvem der er ledige. Statistikken går under navnet RAS-CRAM, hvilket betyder, at statistikken hviler på en samkøring af den registerbaserede arbejdsstyrkeopgørelse (RAS) og arbejdsløshedsstatistikken (CRAM).

En statistik med navnet AMFORA forventer Danmarks Statistik at påbegynde publiceringen af i nær fremtid. AMFORA er en opgørelse over antallet af personer i arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, f.eks. arbejdstilbudsordningen.

Så er der arbejdsløshedsstatistikken (CRAM), som – også internationalt set – giver en god beskrivelse af ledighedens omfang, både over tid, på demografiske variable og regionalt. Som følge af detailrigdommen er denne statistik meget anvendelig til belysning af strukturelle ændringer i ledigheden.

Arbejdsløshedsstatistikken er god – det er der ikke tvivl om – men alligevel ikke tilstrækkelig. For den kortvarige ledighed er der behov for yderligere oplysninger om årsager til ledigheden, og for den længerevarende ledighed mangler især oplysninger om de lediges kvalifikationer og uddannelse.

Der pågår for øjeblikket et udvalgsarbejde med repræsentanter for Danmarks Statistik, DA, LO, A-kassernes Samvirke og Arbejdsministeriet, som arbejder med forslag til forbedringer af arbejdsmarkedstatistikken. Jeg kan nævne to emner fra udvalgsarbejdet. Det første er, hvordan en udvidelse af antallet af oplysninger om ledighedsårsager kan gennemføres,